

[Bomholt.]

altså en tanke af relativ ældre dato, men det fremgik aldeles ikke af den højtærede ministers fremsættelsestale eller af bemærkningerne til lovforslaget, at videnskabskommissionen havde beskæftiget sig med sagen. Videnskabskommissionen var jo overhovedet ikke nævnt. Professor Niels Bohr gjorde videnskabskommissionen en stor tjeneste ved at fremsætte sine tanker og ved at styrke de bestræbelser, kommissionen var udtryk for, og professor Niels Bohr nævnte i sin sidste redegørelse til offentligheden videnskabskommissionen, hvad den højtærede minister altså glemte.

Hvad angår villigheden til at besvare spørgsmål, vil jeg henvise til betænkningen. Den højtærede minister mener selv at måtte påtage sig ansvaret. Det synes jeg også er det rigtige.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg beder om undskyldning for, at jeg endnu en gang træder frem i denne sag, men det skyldes navnlig spørgsmålet om det større beløb, som her har været omtalt.

Såvidt jeg erindrer, skete der det i det sidste møde, at udvalget enedes om ikke at foreslå et højere beløb end 2 mill. kr., men så skulle man til gengæld henvende sig i statsministeriet og bede statsministeren om at fremsætte lovforslag om ændring i den teknisk-videnskabelige forskningslov, hvorved det årlige beløb, der der er tale om, skulle forhøjes med 150 000 kr. Jeg forstod det således, at vi altså gav affkald på disse 500 000 kr. mod, at man ved mindelige samtaler med statsministeriet sørgede for at opnå, at Det teknisk-videnskabelige Forskningsråd fik noget mere.

Til det ærede medlem hr. Bomholt vil jeg sige, at dette syvende møde, såvidt jeg ved, fandt sted i januar 1947. Man kan jo i en førstebehandlingstale eller i en indledningstale nævne alt muligt, men i selve trontalen stod der, at denne sag ville blive gennemført i forbindelse med videnskabskommissionen, og det mener jeg er sket.

Johs. Christiansen: Når jeg har bedt om ordet, er det blot for i al elskværdighed at gøre en enkelt bemærkning til den højtærede minister. Ministeren sagde, omtrent følgende: at man havde skønnet, at 2 mill. kr. ville være et passende beløb. Heroverfor skal jeg blot gøre den bemærkning, at det var i *ministeriet*, da man skrev forslaget, man nåede frem til dette skøn, hvorimod

man i videnskabskommissionen på det tidspunkt skønnede, at tallet burde være 2½ million. Det var dette skøn, jeg måtte vurdere som liggende i underkanten af det rimelige og forstandige, og det var derfor, jeg også i udvalget søgte at vinde tilslutning til denne betragtning.

Nu bebrejder det ærede medlem hr. Bomholt mig, at jeg ikke har opretholdt mit synspunkt i form af et ændringsforslag. Jeg ser ikke, med hvilken grund jeg skulle have gjort det, navnlig ikke efter det ærede medlem hr. Hans Hækkerups åbenhjertige bemærkning om, at han i så fald ville være gået imod et sådant ændringsforslag — det gælder formodentlig også det ærede medlems meningsfæller. Det var i sagens interesse, at jeg afstod fra at stille ændringsforslag, fordi jeg stadig — som jeg sagde i mine indledende bemærkninger — skønner, at det er af betydning, at denne lovgivning, når den nu træder ud i livet, har et samlet flertal fra de partier, som har deltaget i udvalgsarbejdet, bag sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 3 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillæg til lov om bekæmpelse af smitsom kalvekastning (brucellose hos kvæg).

(Første behandling findes i tidenden sp. 4454).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.